Nedjelja, 27.03.2011.g.

Kako sam rastao u vjeri i duhovnosti te počeo polako shvaćati što i kako Gospodin hoće od nas, kakve su njegove zapovijedi i kako ih se držati, tako sam često razmišljao o onim Gospodinovim riječima "ŠTO DAKLE BOG ZDR
UŽI,
ČOVJEK
NEKA
NE
RASTAVLJA".

**TO SU STRAŠNO JAKE BOŽJE RIJEČI. PREDSTAVLJAJU NAGOVJEŠTAJ BOŽJEG PLA
NA
ZA
NAS
"ŠTO
DAKLE
BOG
ZDRUŽI…"**

A slušao sam danas ujutro na misi i čitanje župnih obavijesti te su bile i dvije najave vjenčanja. I mladi
je
svećenik posebno pozvao, što sam rijetko čuo ili nisam prije upamtio,
DA
SVI
ONI
KOJI
NEŠTO
ZNAJU

O
TOME
DA
SE
TI
BRAKOVI
NE
BI
SMJELI
SKLOPITI,
NEKA
SE
JAVE
U
ŽUPNI
URED.

I mnogo je sklopljenih brakova, ONIH KOJE JE BOG ZDRUŽIO, ali sve više je i onih koji se rastaju i nastavljaju živjeti s drugima u grijehu
a
JOŠ
SU
UVIJEK
ZDRUŽENI
U
BOGU
SA
ONIM
SVOJIM
SUPRUŽNIKOM
PO
CRKVENOM
BRAKU.

PA ZAŠTO SE TOLIKO BRAKOVA, KOJI SU PO BOGU ZDRUŽENI I BLAGOSLOVLJENI, RASPADA?

A primijetio sam na brakovima mnogih ljudi oko sebe, A POSEBNO I U SVOJEM BRAKU, da Bog
najčešće
združuje
ljude,
muževe
i
žene,
koji su različiti po karakterima.
I ja i moja žena dosta smo različitih karaktera i pogleda na svakodnevne životne situacije. I često sam se pitao da zašto je Gospodin onda nas združio.
Istina, bili smo i zaljubljeni u jedno u drugo i voljeli smo se, pa i danas se volimo. Ali,
kada
smo
bili
zaljubljeni
nismo toliko vidjeli različitost naših karaktera.
BILI
SMO
ZALJUBLJENI.
S vremenom, nestane zaljubljenosti, udare životni problemi, Gospodin nije bio u našim životima,
i
POČNE
SE
RAZMIŠLJATI,
ONAKO
SEBIČNO
I
LJUDSKI,
O
RASTAVI.
NEĆE
MENE
ONAJ
DRUGI,
JA
S
NJIM
ILI
S
NJOM
VIŠE
TAKO
NEĆU,

I
ODMAH
SE
IDE
NA
RASTAVU.

DRAGI BOG NIJE DAO DA SE MOJA SUPRUGA I JA RASTANEMO. A BILI SMO BLIZU. DA
O
NAM
JE
SNAGE,
JER
SMO
GA,
POGOTOVO
JA,
PUSTILI
DA
UPRAVLJA
NAŠIM
ŽIVOTIMA.
ZLO
TU
VIŠE
NEMA
ŠANSI.

No, ostalo je pitanje zašto nas je takve različite GOSPODIN ZDRUŽIO? A nismo imali neke

zapreke za brak, kako je rekao dragi svećenik Davor, radi koje brak ne bi bili mogli sklopiti . A ove zapreke su ozbiljna stvar. I vjerujem da ih i puno ima, s kojima se brakovi sklope, samo o njima bračni supružnici poslije ne žele govoriti ili nisu znali za njih. A te prepreke, ako su postojale u vrijeme sklapanja braka,
PREDSTAVLJAJU JEDINI
RAZLOG
ZA
PONIŠTENJE
BRAKA,
po crkvenim regulama.
TI
BRAKOVI
ONDA
NISU
BILI
ZDRUŽENI
PO
GOSPODINOVOJ
VOLJI.

I tek mi je u zadnje vrijeme počelo biti pomalo jasno zašto Gospodin združuje tolike različite ljude. I TO KAO DIO SVOJEG BOŽJEG PLANA ZA SVE NAS.

UPRAVO TAKVI KAKVI SMO, IDEALNI SMO DA IZGRAĐUJEMO I MIJENJAMO, U ONIM KA KAKTERISTIKAMA
KOJE
NISU
GOSPODINU
DRAGE,
SVOJE
BRAČNE
SUPRUŽNIKE.

S DRUGE STRANE, KROZ RAZLIČITOSTI NAŠIH SUPRUŽNIKA, S KOJIMA NAS JE GOSP
ODIN
ZDRUŽIO,
MI
CIJELI
ŽIVOT
UČIMO
KAKO
PRIHVAĆATI
SVE
OKO
NAS
ONAKO
KAKO
NAM
DOLAZI,
ONO
ŠTO
JE
DRUGAČIJE.
KAKO
POMOĆI
ONIMA
KOJI
SU
DRUGAČIJI
DA
BI
I
ONI
BILI
BOLJE
.

A NA KRAJU SIGURAN SAM DA SU NAŠI BRAČNI SUPRUŽNICI, U SVOJIM RAZLIČITOSTI MA, NAŠE KA
RTE
ZA
VJEČNI
ŽIVOT.

AKO SUPRUŽNIK IMA NEKU LOŠU MANU, NA NAMA JE DA GA PROBAMO PROMIJENITI
I
SPASITI
OD
POSLJEDICA
KUDA
GA
PONAŠANJE
PO
TOJ
MANI
MOŽE
DOVESTI.
NEKO
PIJE,
NEKO
JE
LIJEN,
NEKO
PSUJE,
NEKO
LAŽE
I
KRADE,
NEKO
OGOVARA,
NEKO
JE

LICEMJERAN
I
OHOL,
NEKO
NE
VOLI
GOSPODINA
I
NE
IDE
NA
MISU,
itd., itd.

TU NAS GOSPODIN TREBA, ZATO NAS JE ON ZDRUŽIO BAŠ S TOM OSOBOM**. DA GA S PASIMO**
I
PRIVEDEMO
GOSPODINU.
DA
GA
TAKVOGA
PRIHVATIMO
ALI
POKUŠAMO
NA
NJEGA
UTJECATI.
DA
SE
MOLIMO
ZA
NJEGA
I
ZA

PROMJENU
NJEGOVOG
PONAŠANJA.
DA
MU
SVOJIM
PRIMJEROM
I
TRPLJENJEM
POKAŽEMO
DA
MORA
POSTATIT
DRUGAČIJI,
DA
SE
OKRENE
GOSPODINU.
JER,
NEMA
NIŠTA
NA
SILU.
GOSPODIN
NIJE
NIŠTA
ČINIO
NA
SILU.
ON
NAM
SE
SAMO
DAVAO,
I
MOLIO
ZA
NAS
I
POZIVAO
NAS
NA
OBRAĆENJE.
A
NIJE
NAS

SILIO
I
PRIJETIO
NAM
SE
I
ODLAZIO
OD
NAS
I
NAPUŠTAO
NAS.

TAKO MORAMO I MI SA SVOJIM SUPRUŽNICIMA KOJI SU DRUGAČIJI OD NAS. NIŠTA N
A
SILU
I
BEZ
BJEŽANJA.
STRPLJIVO
I
UZ
BOŽJU
POMOĆ.

U ISTO VRIJEME, MI IZGRAĐUJEMO SEBE, SEBE MIJENJAMO TAMO GDJE UVIĐAMO DA NISMO U SKLADU S BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA, KROZ RAST NAŠIH SUPRUŽNIKA RASTEMO I MI, KAKO GOD MISLIMO DA MI SE NE TREBAMO MIJENJATI. O, ITEKAKO SE TREBAMO! SIGURNO NISMO BEZGRJEŠNI.

TO GOSPODIN OD NAS OČEKUJE. TO JE ONO ŠTO MI MOŽEMO. GOSPODIN OD NAS O
ČEKUJE
SAMO
DA
ČINIMO
ONO
ŠTO
MI
MOŽEMO.
JER,
MOGUĆE
JE
I
ČESTO
SE
DOGAĐA,
DA
SVE
TO
NIJE
DOVOLJNO
ZA
OČUVANJE
I
SPAS
JEDNOG
BRAKA.
ALI,
TO
DALJE
VIŠE
NIJE
NAŠE.

MI SE SAMO MORAMO ZAPITATI: "DA LI SAM JA UČINIO SVE ONO ŠTO JE BILO U MOJ
OJ M
OĆI?
DA
LI
MOGU
ZAVIRITI
U
ONE
NAJDUBLJE
DIJELOVE
SVOJEGA
BIĆE
I
NA
TO
PITANJE
ODGOVORITI
SA
"DA"?

AKO TO MOGU, ONDA SE NEMAM ČEGA BOJATI. AKO SAM UŠAO ILI UŠLA U BRAK U P
UNOJ
SVOJOJ
VOLJI
I
BEZ
IKAKVIH
ZAPREKA
I
TRUDIO
SE
ILI

TRUDILA
SVIM
SVOJIM
MOGUĆNOSTIMA
DA
OČUVAM
SVOJ
BRAK,
ONDA
MOGU
MIRNA
SRCA
PRED
GOSPODINA.
A
ONAJ
DRUGI
DOĆI
ĆE
PRED
GOSPODINA
PA
ĆE MU
MORATI
ODGOVARATI
ZA
SVOJE
POSTUPKE
I
DJELA.

Svugdje gdje sam čitao o djelovanju zla, o tome što će i kako biti u one posljednje dane, svugdje sam vidio i to da je zlo za jedan od svojih najvažnijih ciljeva razaranja odabralo i BRAK .
O kako je zlu drago kada može slomiti jednu od najvažnijih Božjih zapovijedi!
ODNOS
KOJI
JE
BOG
STVORIO

JOŠ
SA
PRVIM
LJUDIMA,
ODNOS
MUŽA
I
ŽENE
PREDANIH
NJEMU,
BOGU,
STVORITELJU.
I
KOJI
ODNOS
JE
BOG
BLAGOSLOVIO
SVOJIM
ZAPOVJEDIMA.

O, KAKO JE ZLU SLATKO POVESTI NA PUT GRIJEHA ONE KOJE JE BOG ZDRUŽIO U SVETOM BRAKU!

No, isto tako mi je jasno da su i oni koji sve to izdrže UČINILI PUNO ZA SVOJE SPASENJE. I
SPASENJE
ONOG
DRUGOG

SVOJEG
SUPRUŽNIKA,
ALI
NAJVIŠE
ZA
SVOJE
SPASENJE.
JER
GOSPODIN
ĆE
SVE
NAS
BRAKOM
ZDRUŽENE
PITATI,
KADA
NAKON
OVOZEMALJSKE
SMRTI
DOĐEMO
PRED
NJEGA,
ŠTO
SMO
UČINILI
ZA
SPAS
I
OČUVANJE
SVOJEG
BRAKA.

NEKI ĆE REĆI SVE, NEKI ĆE REĆI NEŠTO, NEKI ĆE POGNUTI GLAVU. TO NE ZNAČI DA ĆE OVI POTONJI ODMAH U PAKAO. NE. ALI ĆE MORATI ZAZVATI, SVOJIM OSTALIM PONAŠANJEM I SVOJIM MOLITVAMA, GOSPODINOVO MILOSRĐE DA IH SPASI.

NE DAJ GOSPODINE DA ZLO RUŠI NAŠE BRAKOVE, PODAJ NAM SNAGE GOSPODINE , VJERE I M
OLITVE
DA
OČUVAMO
SVOJE
BRAKOVE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.